

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ζ΄ 13 - 20

¹³ Τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ ¹⁴ λέγων· ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· ¹⁵ καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας· ¹⁶ ἄνθρωποι μὲν κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ¹⁷ ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειξάι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ¹⁸ ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ¹⁹ ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάματος, ²⁰ ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσήλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

¹³ Εἰς δε τον Αβραάμ, ὅταν εἶχε δώσει ο Θεός τας μεγάλας υποσχέσεις, ἐπειδὴ δεν εἶχε κανένα μεγαλύτερον του-εφ' ὅσον αὐτός εἶναι ὁ μόνος ἀπειροτέλειος-δια να ορκισθῆ και να βεβαιώση ἔτσι κατὰ τον ἀπόλυτον τρόπον τον Αβραάμ, ὅτι ἀσφαλῶς και βεβαίως θα τας εκπληρώση, ὠρκίσθη στον εαυτὸν του ¹⁴ λέγων· “ἀληθῶς και βεβαίως θα σε ευλογήσω πλουσίως και θα αὐξήσω εἰς πλήθος πολὺ και ἀναρίθμητον τους απογόνους σου”. ¹⁵ Και ἔτσι ο Αβραάμ ἐπίστευσεν στον Θεόν, ἐπερίμενε με ἀκλόνητον ἀναμονήν, και ἐπέτυχε την εκπλήρωσιν της υποσχέσεως, (διότι ἀφ' ἐνός μεν ἀπέκτησε υἱὸν ἐκ της Σάρρας, τον Ισαάκ, γενάρχην και ἀρχηγὸν ἔθνους, ἐφ' ἐτέρου δε ἀπὸ την χώραν των πνευμάτων εἶδε την ἐνανθρώπησιν του Υιοῦ του Θεοῦ, του ευλογημένου Σωτήρος των ἀνθρώπων). ¹⁶ Διότι οἱ ἄνθρωποι ορκίζονται συνήθως στον Θεόν, τον μεγαλύτερον ἀπὸ ὅλους, και δίδεται ὄρκος, δια να σταματήση κάθε ἀντιλογία μεταξύ των και δια να ἐπιβεβαιωθούν ἐπισήμως τα λεγόμενα. ¹⁷ Δι' αὐτὸ και ο Θεός, ἐπειδὴ ἠθέλε με μεγαλύτεραν βεβαιότητα να δείξη στους κληρονόμους των υποσχέσεών του το ἀμετάκλητον και ἀμετακίνητον της ἀποφάσεως του, συγκατέβη να χρησιμοποιήση ὡς μέσον ἐπιβεβαιώσεως τον ὄρκον. ¹⁸ Και ἔτσι με δύο πράγματα, τα ὁποῖα εἶναι ἀμετάκλητα και ἀμετακίνητα, δηλαδὴ με την υπόσχεσίν του και τον ὄρκον του, εἰς τα ὁποῖα εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον να ψευσθῆ ποτέ ο Θεός, να ἔχωμεν την βεβαιότητα και το στήριγμα να κρατήσωμεν την ἐλπίδα, η ὁποῖα μας ἔχει προσφερθῆ. ¹⁹ Αὐτὴν δε την ἐλπίδα την ἔχομεν σαν ἄγκυραν της ψυχῆς ἀσφαλῆ και σταθεράν, η ὁποῖα εἰσέρχεται και μας κρατεῖ σταθερά ἠνωμένους προς τον οὐρανόν, τον ὁποῖον οὐρανόν ἐσυμβόλιζε το ἐκεῖθεν ἀπὸ το παραπέτασμα της σκηνῆς του μαρτυρίου τμήμα, τα Ἅγια των Ἁγίων. ²⁰ Εἰς τον οὐρανόν δε πρωτοπόρος χάρις ἡμῶν εἰσήλθεν ο Ιησοῦς, γενόμενος ἀρχιερεὺς κατὰ τον τύπον του Μελχισεδεκ, ὄχι προσωρινός, ἀλλὰ αἰώνιος.

Ερμηνευτικὴ ἀπόδοση Ι. Θ. Κολιτσάρα